

изобличи началникът на съборището, който възнегодува за отхвърленето на съботата, като лицемъръ и безчеловъченъ. И за да даде на народътъ, който са раздаваше за чудесата, да разумѣе че колкото гледатъ сега, тъ сѫ само начало на най великитъ п наий чудеснытъ дѣла които ще ставатъ въ сичкий свѣтъ чрѣзъ вѣрата въ него, сравнява царството небесно съсъ синапено зърно и съ квасъ. И като възлѣзваше въ Йерусалимъ за празникътъ на освещенietо на храмътъ, и попытанъ за числото на онѣзи които ще са спасжть, отговори че сичкитъ трѣба да са подвизаватъ, да влѣзатъ прѣзъ тѣснитъ врата, но мнозина ще са исключатъ като недостойни. А нѣкои отъ Фарисейцѣ понеже му казахъ, че Иродъ иска да го убие, той имъ каза да извѣстїтъ на тѣзи лѣсица чудотвореніята му, и че той, както и много пророци, ще да са свърши въ Йерусалимъ, що го окайва като пророкоубиецъ, и прѣдсказва погубваньето му. (Лк. 5. 1—.).

§. 45. Иисусъ поучава, като правимъ благодѣяніе, да не искали да ни го връщатъ, и кой е достойниятъ неговъ ученикъ.

Като обѣдаваше въ кѫщата на единого отъ началниците Фарисейски въ съботенъ день, исцѣрява единъ красничавъ човѣкъ, като показва че не е незаконно, ако нѣкой прави добро въ събота. Подыръ изоблычава тѣзи които искатъ първо за съданье място въ събраніята, и съвѣтува тогози който го бѣше призовавалъ, когато гощава, да не призовава прѣятелитъ и богатитъ си съсѣди, отъ които са надѣе възнагражденіе, но сыромасы, и хромы, и слѣпы, и възнагражденietо си ще земе въ въскресенietо на